

Hukommelse, vil den senere Debat sandsynligvis oplyse, men jeg vil tillade mig at sige, at hvordan det end gaar med denne Sags Opklaring, som nu maa følge, er dog en Ting givet, og det er, at den højtærede Konseilspræsident i Gaar overfor Højre indtog en udæskende Holdning, der var i afgjort Modstrid med hele den Betydning, den højtærede Konseilspræsident havde for Ministerkrisen i August, og den Betydning, han sandsynligvis har i Øjeblikket. Thi hvad var Forholdet, da Ministeriet blev dannet i August Maaned? Forholdet var det ganske simple, at det var den tidligere højtærede Konseilspræsident, paa det Tidspunkt fungerende, Føreren for Gruppen „de 27“ og det moderate Venstre samt selvfølgelig Højrepartiet her i Folketinget, der havde Afgørelsen i deres Haand, fordi der ikke udenom disse 4 Fraktioner kunde dannes et Flertal for en Gennemførelse af en Forsvarsordning. Og jeg synes, at Maaden, hvorpaa den højtærede Konseilspræsident kom i sin Funktion, i allerhøjeste Grad illustrerer, hvor liden Betydning og Indflydelse han har haft baade paa Ministeriets Dannelse og Indholdet af de Love, hans Ministerium gennemførte. Der blev ikke spurgt om den højtærede Konseilspræsidents Mening om disse Loves Indhold. Skulde man have spurgt derom, er det oplyst gennem Bladene og gennem et Interview et Par Dage i Forvejen, at saa var Indholdet nærmest blevet i Retning af det radikale Venstres Opfattelse. Allerede af den Aarsag er det selvfølgelig rimeligt, at den højtærede Konseilspræsident intet som helst positivt Bidrag gav, ingen Ønsker havde og ingen fik opfyldt med Hensyn til det saglige Indhold af de Forsvarslove, som blev gennemførte, fordi hele hans Fortid og hans Udtalelser et Par Dage i Forvejen maatte tyde paa, at han stod langt udenfor det Flertal, der var muligt her i Tinget til at gennemføre nogen som helst Forsvarsordning.

Naar der tales om, hvem der kunde afvise, og hvem der kunde skabe Tilslutning paa det Tidspunkt, Ministeriet dannedes, tror jeg derfor, at man roligt regnede uden den nuværende højtærede Konseilspræsident. Thi det, det gjaldt om, var at finde et Grundlag, der muliggjorde, at den tidligere højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister og den sidst afgaaede højtærede Forsvarsminister samt Højregruppen her kunde stemme sammen. Det var den eneste Opgave, det nye Ministerium havde, og det var den Opgave, den nuværende højtærede Konseilspræsident

fra mange Sider kunde have faaet Tak for, at han lod sig bruge til, hvis han ikke i den Tid, der nu er gaaet, havde forskærtset enhver Sympati ogsaa fra dem, han den Gang gjorde en Tjeneste. Jeg tror, den højtærede Konseilspræsident overvurderer den Betydning, han havde i det Øjeblik, og den Betydning, han har nu, naar han i Gaar haandede Højre, fordi det i Tilslutning til de to 11-Mands Grupper den 13. August følte et tungt Ansvar paa sig og gik med til Ting, som i og for sig vare dem imod, og jeg tror, den højtærede Konseilspræsident vil være klar over, at i hvert Fald hverken hans politiske Fortid paa Forsvarssagens Omraade eller hans udementerede Udtalelser et Par Dage i Forvejen kunde danne Grundlaget for, at man fra nogen af de Sider skulde nære særlig Kærlighed, særlig stor Tiltro til ham, medmindre han vilde være Redskabet, Midlet, den, der vilde danne Topfiguren i den Treenighed, der skulde faa det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), den nu afgaaede højtærede Forsvarsminister, og Højre til at stemme sammen her i Folketinget. Det var Opgaven og intet andet. Jeg behøver bare at minde ærede Medlemmer om Debattens Forløb i Rigsdagen. Hvem tænkte paa den højtærede Konseilspræsident? Alle tænkte paa det ærede Medlem fra Ringkøbing under Debatten her i dette Ting, og i Landstinget forsvandt ganske den højtærede Konseilspræsident. I Gaar, da Finanslovdebatten aabnedes her, rettedes Takken for de gennemførte Forsvarslove ikke til den højtærede Konseilspræsident, men til den stærke Mand i Politik, det ærede Medlem fra Ringkøbing.

Jeg skal paa dette Tidspunkt ikke komme nærmere ind paa Rigtigheden eller Urigtigheden af de Paastande, den højtærede Konseilspræsident i Gaar fremsatte om sin Uvidenhed med Hensyn til den Henvendelse, som fra de to 11-Mands Grupperes Repræsentanter var sket til Højre. Men da Dagsordenen selvfølgelig har en politisk Side, vil jeg tillade mig at sige et Par Ord om den ogsaa. Det er ret givet, at det Parti, jeg tilhører, i og for sig ikke ønsker at skifte Ministerchef paa det nuværende Tidspunkt. Det er klart, at det, vi helst saa, var, at den Konstellation, der, jeg vil ikke sige skabte Muligheden for den nuværende højtærede Konseilspræsident til at blive Konseilspræsident, for der var Højre ikke med, men som gav det politiske Grundlag for Ministeriet af August og det saglige Grundlag for Gennem-